

Tajemství ženy a šelmy

rétoricko-narativní analýza Zjevení 17:1-18

Tato diplomová práce nazvaná „Tajemství ženy a šelmy“ se snaží odkrýt tajemné poselství Zjevení 17:1-18 použitím rétoricko-narativní analýzy na text. Tato analýza zahrnuje specifickou metodologii postavenou na syntéze rétorického a narativního kriticizmu spolu se zvláštní pozorností k argumentačním prostředkům. Koncepce práce je postavena na porozumění poselství textu sama o sobě, které je předáváno primárně svým vlastním implicitním posluchačům, a které se distancuje od předčasného teologizování, které se často objevuje právě při práci s knihou Zjevení.

Díky narativnímu zaměření práce je značný prostor věnován analýze apokalyptické literární tradice a literárním aspektům samotné knihy. Pozornost je věnována původu apokalyptické tradice, stejně tak jejímu žánru, spolu s jejími specifickými motivy a funkcí. Kniha Zjevení je viděna jako součást dlouho se vyvíjející apokalyptické tradice, s níž sdílí některé společné rysy, zatímco je sama o sobě stále originální. Unikátní kvality Zjevení jsou pak plně prozkoumány v následující kapitole. Zvláštní pozornost je věnována žánru, obraznosti, intertextualitě a struktuře knihy. Tyto elementy přispívají k tajemné povaze knihy, protože rozšiřují její význam a fungují jako silný argumentační nástroj.

Jádro práce je exegetická a rétoricko-narativní analýza. Exegetická analýza otevírá obsah narativu za pomoci synchronního přístupu historicko-gramatické metody k zachycení nejvýraznějších myšlenek příběhu. Obsah kapitoly je uspořádán podle vývoje příběhu. Tato kapitola slouží jako příprava pro další rétoricko-narativní analýzu a také jako její nezbytná kontrola. Metoda rétoricko-narativního přístupu je poté aplikována v následující kapitole zkoumáním rétorických a narativních prvků v textu s ohledem na jejich argumentační sílu. Celá argumentace v příběhu je také prozkoumána jako kompaktní jednotka, aby bylo možné demonstrovat vývoj argumentace v textu.

Diplomová práce je následně zakončena finálním zhodnocením výsledků celé práce. Je poukázáno na to, že použití rétoricko-narativní analýzy předpokládá autorovu dobu jako výchozí časový bod, a že metoda je náchylná k propagování své hermeneutické perspektivy. Dále je poukázáno na to, že argumentační aspekty textu jsou kreativně předávány na různých úrovních, aby ovlivnily myšlení a postoj posluchačů. Nakonec je poukázáno na to, že výsledky předložené v práci se hodí pro širší teologickou reflexi nad textem.